

ISSN 2412-1932

Міністерство освіти і науки України
Одеська державна академія будівництва та архітектури
University North (Хорватія)
Polytechnic in Pozega (Хорватія)
University of Wroclaw (Польща)
University of Pitesti (Румунія)
Tos N Institute of Science and Technology (Індія)

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-методичної конференції

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

Частина 1

Конференція - XXVI
м. Одеса - 22 квітня 2021р.

<http://odaba.edu.ua/>

М 341

УДК 338 (063)

В збірнику наведені матеріали, які докладалися на XXVI Міжнародній науково-методичній конференції «Управління якістю підготовки фахівців» (м.Одеса, 22 квітня 2021р.), висвітлюються: результати науково-методичної роботи ОДАБА й інших ЗВО та організацій **України, Швеції, Великобританії, Польщі, Придністров'я** з питань:

- Розвиток освітнього процесу
- Завдання вищої освіти у сфері розвитку суспільства
- Наукова та інноваційна складова в освіті
- Удосконалення методичного забезпечення навчального процесу
- Проблеми організації навчального процесу
- Удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення освіти

Редакційна колегія:

Голови:

Ковров А.В., к.т.н., професор, ректор Одеської державної академії будівництва та архітектури

Marin Milkovič, PhD, Professor, Rector of the University North

Заступники голів:

Крутий Ю.С., д.т.н., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Одеської державної академії будівництва та архітектури

Goran Kozhina, PhD, Professor, Vice-rector of University North

Члени оргкомітету:

Alina Hagiu Ph.D, University of Pitesti;

Daniela Pîrvu, Vice-dean of the Faculty of Economics and Law, Assistant Professor, University of Pitesti;

Lathi Karthi, Prof. Head of Civil Engineering Department, ToCH Institute of Science and Technology;

Urszula Banaszczak-Soroka, Ph.D., Assistant Professor, University of Wrocław;

Vasudev R., Associate Professor, Civil Engineering Department, ToCH Institute of Science and Technology;

Wioletta Nowak, Ph.D., Assistant Professor, University of Wrocław;

Berislav Andrić – Ph.D, Assistant Professor, Vice Dean for Development, Polytechnic in Pozega;

Голубова Д.О., к.т.н., доцент, керівник навчально-методичного відділу ОДАБА;

Кровяков С.О., д.т.н., доцент, проректор з наукової роботи ОДАБА;

Пандас А.В., к.е.н., доцент, керівник відділу міжнародних зв'язків ОДАБА.

Відповідальний секретар: **Лесняк М.О.**

Рекомендовано до друку Методичною Радою ОДАБА
(Протокол № 8 від 26 березня 2021р.)

Тези доповідей надруковано в авторській редакції. Автори матеріалів несуть відповідальність за вірогідність наведених відомостей, точність даних за цитованою літературою та за використання даних, що не підлягають відкритій публікації.

©Одеська державна академія будівництва та архітектури, 2021

ЗАВДАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ У СФЕРІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

ОСВІТА І НАУКА ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

КРАСНЯНСЬКА Н.Д.

Екологічний державний університет, м. Одеса, Україна

Сучасний стан навколишнього середовища змусило населення планети задуматися про її захист. Господарська діяльність людства за останній час привела до серйозного забруднення навколишнього середовища. Ця тема являється актуальною тому що, стан довкілля є важливим чинником існування людської цивілізації. У главі 36 Програми Дій «Порядку денного на ХХІ століття» було проголошено, що освіта є фундаментом сталого розвитку, а формування нового світогляду має бути орієнтоване на створення умов для збереження життя на планеті Земля шляхом: – переорієнтації освіти на питання сталого розвитку; – забезпечення професійної підготовки людей протягом усього життя; – поширення поінформованості населення з питань стану довкілля і проблем виживання людства [1, с.28]. Для позитивного розвитку наукової та освітньої складових сталого розвитку важливими завданнями є: державна підтримка наукових досліджень з проблем переходу до сталого розвитку; введення навчальної дисциплін «Сталий розвиток» та «Екологія» в освітні програми як базового компонента. Базуючись на основних ідеях і принципах, декларованих на конференції ООН з питань навколишнього середовища і розвитку /Ріо-де-Жанейро, 1992/, Україна вважає доцільним перехід до сталого розвитку, при якому забезпечується збалансоване вирішення соціально-економічних завдань, збереження сприятливого стану навколишнього середовища і природно-ресурсного потенціалу з метою задоволення життєвих потреб нинішнього і майбутніх поколінь.

Освіта є передумовою та водночас пріоритетним засобом досягнення сталого розвитку. В Україні за останній період прийнято базові нормативно-правові акти у сфері освіти, Державну національну програму "Освіта" ("Україна ХХІ століття"), Національну доктрину розвитку освіти, низку державних галузевих програм, які частково відображають положення Порядку денного на ХХІ століття. Затверджено Концепцію екологічної освіти в Україні (2001 р.), закон України «Про освіту», закон України «Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року». Законом України «Про освіту» визначено, що «...метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і

необхідних для успішної самореалізації компетентностей, виховання

відповідальних громадян, які здатні до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству, збагачення на цій основі інтелектуального, економічного, творчого, культурного потенціалу Українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України та її європейського вибору» [2]. Реформи ознаменовані запровадженням нових стандартів освіти та принципів Болонської декларації, формуванням нормативної бази, яка регламентує порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності з урахуванням світового досвіду. Проте глибина освітніх реформ, якість і ефективність роботи навчальних закладів і установ не можуть повною мірою задовольнити сучасні потреби особистості і суспільства. Негативним аспектом є не сформованість інституційного забезпечення впровадження концепції освіти в інтересах сталого розвитку (ОСР) у практику, зокрема не розроблено національний план дій та не створено спеціальний регулюючий орган, як це передбачено Стратегією ЄЕК ООН для освіти в інтересах сталого розвитку (2005 р.). Навчальні курси з ОСР викладаються лише в окремих вітчизняних ВНЗ. Пріоритетними напрямками імплементації засад сталості в освіті є: модернізація змісту освіти на основі компетентного підходу, переорієнтація на цілі сталого розвитку шляхом інтеграції відповідних навчальних програм у системи освіти всіх рівнів – від дошкільної до вищої, включаючи неформальну освіту та освіту в неурядовому секторі; формування інституційних та організаційних засад для реалізації положень плану здійснення Десятиліття освіти ООН в інтересах сталого розвитку і Стратегії Європейської економічної комісії ООН для освіти в інтересах сталого розвитку (2005 р.); створення сучасної інфраструктури та матеріально-технічної бази для системи освіти; розвиток наукового потенціалу освітньої сфери та механізмів його практичної реалізації в частині продукування, апробації та поширення освітніх інновацій, а також розроблення новітніх ресурсозберігаючих і екологічно безпечних технологій; інституалізація соціального партнерства в освіті шляхом створення спільних органів за участю представників урядових структур, навчальних закладів, місцевих громад, роботодавців [2]. Освіта для сталого розвитку (ОСР) і наука стають одним з основних важелів сталого розвитку, інструментом збалансованої діяльності людини, удосконалення науково-технічної бази і технологій виробництва та природокористування з урахуванням можливостей біосфери та необхідності збереження її параметрів. Погіршення екологічної ситуації на сьогодні досягло кульмінації. Все буття людини, її свідомість і система цінностей поставлені виключно в економічну площину. Гонитва за

прибутком відсуває інтереси природи на другий план: природоохоронна діяльність розглядається здебільшого як збереження ресурсів для промисловості. Головним поштовхом для формування засад якісно нової системи освіти на засадах сталого розвитку є переорієнтація існуючих програм освіти на комплексне вивчення соціальних, екологічних, економічних питань із врахуванням місцевих, національних й регіональних умов, а також глобального контексту. Досі екологічна освіта України продовжує базуватись на засадах підходу до природи, як до невичерпного ресурсу без врахування катастрофічних наслідків такого підходу. А ці наслідки вже призвели до незворотних змін і потребують докорінної перебудови підходів до формування як загальних засад екологічної освіти, так і до підготовки «екологів-професіоналів» для всіх ланок і систем господарювання та забезпечення належного рівня техногенно-екологічної безпеки життєдіяльності. На сучасному етапі реформування освіти має утвердитися нова позиція стосовно екологічної освіти, як до інструменту соціалізації індивідуума, його адаптації до життя в урбанізованому середовищі в умовах розвитку громадянського, інформаційного суспільства. Такий підхід до розуміння екологічної освіти дає змогу представити її як нову освітню галузь з над предметними функціями, спрямованими на формування ціннісних орієнтацій ставлення до довкілля: природного і штучного — перетвореного людською діяльністю, та внутрішнього світу самої людини, її здоров'я, духовних і матеріальних потреб. Екологічна освіта повинна отримати статус стратегічної, масштабної, важливої пріоритетної галузі, з розширеним і оновленим змістом, формою та методами навчання. Однією з передумов досягнення збалансованого сталого розвитку суспільства виступають наука і освіта, які водночас є і найважливішими інструментами ефективного управління, обґрунтованого прийняття рішень, розвитку демократії. На всіх стадіях розробки і втілення концепції сталого розвитку – від з'ясування потреби, формулювання ідей до практичної реалізації, вона потребує міцного, глибокого і розгалуженого науково-теоретичного підґрунтя і максимально широкої освітньої та роз'яснювальної роботи. Екологічна освіта та виховання, повинні бути спрямовані на формування екологічної свідомості молоді, на її знання законів живої природи, розуміння суті взаємин живих організмів з навколишнім середовищем.

Література:

1. Кононенко О.Ю. Актуальні проблеми сталого розвитку: навчально-методичний посібник / О.Ю. Кононенко. –К.: ДП «Прінт сервіс»,2016. –С.28.2.
2. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 2145-VIII // Електронний ресурс.

– Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

ЗАВДАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ У СФЕРІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**Lyashenko T.V.**

Some remarks about visualisation 64

Бахчиванжи А.В.

Завдання вищої освіти у сфері розвитку суспільства 65

Белікова О.В., Жиров Г.Ф., Рябих С.М., Мамаєв В.С.

Спортивні ігри як спосіб розвитку соціальних компетенцій 67

Біляковська О.О.

Якість освітніх послуг як чинник конкурентоспроможності ЗВО 69

Драпалюк М.В.

Проблеми оцінки якості дистанційної форми навчання 70

Євдокімова О.М.

Стратегічні, операційні цілі розвитку вищої освіти України до 2031 року 71

Кадієвська І.А.

Значення та роль викладацької діяльності в сучасній Україні 74

Костенко Р.В.

Удосконалення професійної підготовки менеджерів освіти 75

Краснянська Н.Д.

Освіта і наука для сталого розвитку 77

Кубриш Н.Р., Олешко Л.І.

Вища освіта та її роль в соціально-економічному розвитку суспільства 80

Михайленко Е.В., Прохорец І.М.

Педагогічна майстерність та професійний розвиток педагога закладів вищої освіти 82

Потужний М.Д., Валюк Ю.П.

Значення естампу та його роль у оформленні сучасних інтер'єрів 84

Семенова С.В., Колесников А.В., Кириленко Г.А.

Формування наукового екологічного світогляду здобувачів вищої освіти 85

Соколов Ю.М., Колосюк А.А.

Навчальний процес в умовах глобалізації 86

Творчість як предмет навчання. Продовження 2	89
Топал С.С. Якість міста та рівень підготовки фахівця	91
<u>Фесік Л.О., Гурінчик Н.О., Недашковський І.П., Вишневська О.В.</u> Завдання вищої освіти у сфері розвитку суспільства	92
<u>Фоміна І.П., Фомін В.М.</u> Методика викладання курсу «Теоретична механіка» з використанням різноманітних програм та он-лайн засобів	94
<u>Чабаненко П.М., Дзюба С.В.</u> Про реалізацію завдань вищої освіти при підготовці фахівців міського будівництва та господарства	96
<u>Часнкова О.К.</u> Безперервне навчання як основна умова освіти майбутнього	98
<u>Чемерис Ю.О., Бойцова О.М.</u> Досвід дистанційного навчання в ЗДМУ	100

